

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felalás szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — 24 kor.
Félévre — — — — 12 .
Negyedévre — — — — 6 .
Egy hóra — — — — 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1903.

XXXII. évfolyam. 110. szám.

Péntek, május 15.

Egy érdekes cikk az obstrukcióról.

Nagybecskerek, május 15.

(—s.) Türr tábornok érdekes cikket ír a „Revue d'Orient”-ban a katonai javaslatok körül folyó vitáról és obstrukcióról.

Az öreg generális, aki a magyar emigráció legszélsőbb függetlenségije volt annak idején, mikor annak lenni szükséges és veszedelmes is volt, ma elitéli az obstrukciót és óva figyelmeztet, hogy Magyarország csakis azzal a politikával boldogulhat, amelyet a 67-es alapon a kiegyezéssel megkezdett.

Mint a legújabb kor történetének alapos ismerője és részese, élénk vonásokkal illusztrálja az osztrák politika kicsinyességét, korlátoltságát és szűkkeblűségét, amde azért Magyarország a multban is el tudta érni, a mire törekedett s el fogja érni a jövőben is, ha azon az uton halad tovább, mint a melyen 67 óta annyi nagy sikert aratott.

Türr tábornok a külföldi ember távolabbi, tehát szélesebb perspektívájából látja és ítéli meg a mi viszonyainkat és elragadtatva nézi, hogy abból az országból, melyet letiporva látott, mely ugy el volt maradva, mi lett azóta, hogy királyával kiegyezvén, a 67-es politika helyes útján halad.

Az így elért eredményeket s azokat a reményeket, melyek a jövőben is e politikához fűződnek, nem szabad kockáztatni erőszakos helyzetek előidézésével.

Magyarországnak joga van ahhoz, hogy saját területén a hadsereg magyar zászló alatt magyar vezényszóra hallgasson, de soha azt a szűkkeblű Ausztriával szemben — obstrukcióval el nem éri, amde bizo-

nyosan elérendi, ha kitarít a dynastiához hű s Ausztriával egyetértő s a külföld előtt is tekintélyel bíró 67-es politika mellett.

Az egész világ látja ezt, ez a biztos fejlődés.

A magyar ellenzék már megtette a kötelességét azzal, hogy a nemzeti eszmét a hadsereg dolgában is erélyesen felvetette, hiba volna, ha most okatlan obstrukcióval továbbra is megakasztaná az állam gépezetét, s megakadályozná olyan javaslatok és munkák teljesülését, melyek az ország közgazdasági helyzetét javítanák.

Az ellenzék felállította a nemzeti követelések programját, mely szükségserűen teljesülni is fog, fő az, hogy az ország gyarapodjék, erősödjön, konszolidált politikai és gazdasági helyzetben legyen, haladjon úgy mint eddig 67 óta. Az osztrák kicsinyességeken nem érdemes rágódnunk, a jövő a miénk.

Igy beszél egy olyan ember, aki magasabb néző pontból tekinti a helyzetet s nem a szűk pártpolitika és olcsó hazafiaskodás koriátaí közül. Sajnos azonban, hogy nem lehet remélnünk, hogy a kis kaliberű és kiesnyes lelkű, s az orruknál tovább nem látó vezetérei a mai obstrukciónak az ilyen gondolkodást megérthessék, mely pedig a függetlenségi pártnak azt a szép és nemes szerepet osztja ki, hogy a nemzeti jogok felett örködjék, a nemzeti követeléseket proklamálja anélkül, hogy az országot megakasztaná a haladásban.

Az obstrukció ellen. Lugosról jelentik: Krassó-Szörény megye megyebizottsága tegnap tartotta Pogány főispán elnöklése alatt rendes tavaszi közgyűlést napirend előtt Gräzenstein Artur nyugalmazott tábornok, a szabadelvűpárt elnöke szólalt fel.

Kifejtette, hogy az ország hatalmának, valamint a nemzeti önállóságnak kivívásáért való küzdelem jogosultságát senki sem tagadja, sőt azt minden hazafi lelkesedéssel fogadja, ha a küzdelem alkotmányunk megengedett határain belül mozog és ha a korona iránti hűség nyilatkozik meg benne. Azonban a parlamenti kisebbség mostani magatartása komoly aggodalmakra ad okot, mert alkalmas az alkotmányos kormányzást veszélyeztetni. A budget, vagy az indemnitás megtagadása csak törvénysértéssel és az erőszakkal szemben igazolt: ilyenent azonban a kisebbség sem állít a kormányelnökről. Indítványozza tehát:

Krassó-Szörény vármegye törvényhatóság bizottsága hazafias aggodalommal látja az ellenzéki pártok eljárását, melynek folyamánya az, hogy a kormány kénytelen az állam háztartását költségvetés és indemnitás nélkül vezetni. Ugyanezért a képviselőházban jelenleg a költségvetési fölhatalmazás ellen folytatott, az alkotmányt és parlamentárizmust veszélyeztető obstrukciót helyteleníti, egyúttal pedig bizalommal veszi a kormány azon elhatározását, hogy a jelen válságos helyzetben a kormányzat élén marad és a képviselőház többségének akaratához képest formális fölhatalmazás nélkül az állam kormányzatát a saját felelőssége mellett megszakitás nélkül folytatja, mert Széll Kálmán hazafiságában teljesen megbizik és reméli, hogy a nemzet törvényes kívánságait teljesíteni fogja és a rendes parlamentáris állapotokat helyreállítja. A közgyűlés elhatározta, hogy erről a határozatról a kormányt értesíti.

Azután a románok nevében felszólt Bredicianu Koriolan, kijelentve, hogy az indítványt nem fogadják el. Erre Gräzenstein indítványát az óriási többség lelkesült éljenzés között határozattá emelte, a miről a kormányt a közgyűlésből értesítették.

Zólyomvármegye törvényhatósági bizottsága május hó 13-án tartott rendes közgyűlésében határozatilag kimondotta, hogy az indemnitási törvényjavaslat megobstruálását helyteleníti, míg a kormánynak az obstrukcióval szemben tanúsított magatartását helyesli s ez értelemben felír az országgyűlés képviselőházához.

A „TORONTÁL” tárcája.

A fekete gyöngy.

Mindig jót nevetek a párisiakon, valahányszor a meleg, nyári napokban vízhiányról panaszkodnak.

Van ott keleten, a Vöröstenger tulsó partján egy hatvanezer lélekkel bíró város — Aden — mely egy hegyfokon, még alig kihült lávafolyam tetején épült. Ott még India minden kincseért sem lehetne sem egy fűszálat, sem egy salátalevelet, sem egyetlen csepp vizet találni.

— Hát aztán hová lesz a lehulló csapadék, ha esik az eső? — kérdeztem Pujol barátomat, a konzult, hűséges kísérőmet, ki a sziklavárosban — ahová Kinából való visszatértemkor ellátogatam — kalauzolt.

— Olyankor, mikor eső esik, a közhasználatra szánt ciszternák mind megtelnek vízzel. Hiszen már több mint öt esztendeje, hogy az e tájon lakó emberek még csak felhőt sem láttak az égen.

— Hát akkor honnan való az a víz, amit ma reggel ittunk a reggelinél?

— Azt a vizgyárból hozzák. Angol társaság lepárolja a tenger vizét, s ezt aztán aranyakkal fizetteti meg. A víz egyébként kifogástalan, annyira pótolja már manapság a tudomány a természetet. Igaz, hogy ez a mesterséges viz olyan drága, hogy akár koldusbotra is juttathatja az embert. Az én lakásomon havonként száz frank ára viz fogy el, ha a feleségem fürdőnek használt vizét is beleszámítom, mert sósvízben nem szeret fürdeni.

— Teringettél! Hát akkor mit csinálnak a szegény arabusok, akikből éppen nem látszik ki, hogy csak vízre költethetnének évenként hatvan Louisdort?

— Ezek teljesen meg vannak elégedve azzal a vízzel, amit reggelenkint huszonnyolc kilométer távolságról szállítanak a hegyekből tevéháton. Utálatos, kecskebörzagu folyadék biz' ez. De

nincs különben. A lepárolt viz nagyon drága és ezenkívül szigorú rendőri tilalom gondoskodik arról, hogy a vizet a benszülötteknek el ne adják.

Mindezeket bejegyeztem a jegyzőkönyvembe, s vissamentünk a konzulátusra, ahol Pujolné asszony, egy csinos marseillei nő, már várt reánk.

A vidékről és annak társadalmi viszonyairól beszélgettünk. Pujolné sóhajtozva panaszkodott, hogy látogatónak listáján mindössze két név szerepel: egy éltes angol hölgy, aki egy szót sem tud franciául, s a Hotel de l'Univers tulajdonosnője, egy derék, vidéki francia asszony, aki, úgy látszik, jobban szeret az arab naplopókkal és szomáliakkal veszekedni, mint a földjével elbeszélgetni.

Mikor aztán a barátom feleségének sajnálkozásomat fejeztem ki azon, hogy ilyen egyhangú életet kénytelen élni: Pujol egyszerre felbeszakitott, miközben odakiáltott a feleségének:

— Ugyan ne tagadd, kedvesem, hogy vonzódl valakihez az arab városban!

— Az illető Adennek első kávésa, jobban mondva: ő vásárolja Mokkában a legtöbb kávé. Holnap elmegyünk hozzá. Majd meglátod, milyen óriási fényűzés van ott, ugy a berendezésben, szőnyegekben, mint képekben, szobrokban és mindenben. És mennyi nipp-je van neki! Valóságos bazár a lakása! Ném gyakran egész napokat tölt nála, s ha erélyesen nem protestálnék, a derék Mouloud képes lenne az egész házat kiüríteni csak azért, hogy a lady-nek tetsző dolgokat mind neki ajándékozza.

— Ugyan ne tulloz, kérlek! — kiáltott Pujolné, ki mind ingerültebbé vált. — Valahogy el ne higgye a férjemnek, hogy oly bizalmas lábon állok ezzel a fekete fickóval. Hiszen most is több már két heténél, hogy nem voltam nála.

— A feleségem — ugy látszik — nagyon rosszkedvű — magyarázta a konzul — mert ma reggel elvesztette egy szép ékszerét.

— Valóban, egészen oda vagyok, annyira sajnálom! — szólott Pujolné. — Egész nap hiába kerestem az egyik fekete gyöngy-fülbevalómat,

amelyet férjem Ceylonból hozott. Nézze csak, milyen szép a párja, amelyik most is megvan.

Megnéztem a fülbevalót és megállapítottam, hogy Pujolné ibolyaillatu parfumeót használ, és hogy gyönyörű fülecskéje van. Majd másról kezdtünk beszélni s nemsokára aludni tértem a ház tetjére, ahogy ott szokás.

Másnap aztán barátom társaságában a benszülöttek negyedébe ballagtam, hogy a Pujolné arabusát, Mouloud Ben Saidot meglátogassuk.

Velünk jött oda egy földink is, utitársunk, akinek a neve már nem jut eszembe. Ez olyan tudósforma ember volt, s szenvedélyes gyűjtő és kiadó, aki időnkint emlékiratokat szokott benyújtani az akadémiának, amelynek levelező-tagja is volt. De nagyon helyesen cselekszik az, aki utazásközben lehetőleg bizalmatlanul viselkedik az akadémiák ugynevezett levelező tagjaival szemben.

Mouloud, — aki oly fogékonyan beszélt angolul, mint valami citybeli kereskedő, az arab fajnak valóságos diszpédánya s talán a világ legszebb férfja volt — nagyon szívesen látott bennünket, s nemsokára raktárait mutogatta meg, hanem a lakásába is bevezetett, amely még inkább érdekelte bennünket. Mikor már mindent megismereltünk, keleti kávé hordatott föl a számunkra, valami kimondhatatlanul aromás italt, ami csak olyformán hasonlított ami itthoni kávéhoz, mint a francia pezsgő a limonádéhoz. Kávé után az elengedhetetlen csibuk és egy korsó friss víz következett.

Bizony nem is valami kellemes ízű volt az a víz, amelyet tevéháton, hét mérföldnyiről hoztak ide kecskebörtömlőkben. De hát végtelenül szomjas voltam s különben is Kinában, a rizsföldeken még rosszabbat is ittam ennél.

De csodák csodája! Ennek a víznek nem kecskebörzaga volt . . . éppen nem! Nem volt ugyan egészen kristálytisza, de határozottan jóízű volt. És . . . és . . . Isten bizony! — ibolyaillata volt! Ibolya . . . Abessyniában! . . .

De nemsoká én vettem ezt észre, hanem a

A „Hivatalos Melléklet” nélkül.

A torontáli szőnyeggyár és a város.

— május 15.

Dr. Perisics Zoltán a torontáli szőnyeggyár támogatásért előterjesztéssel fordul a városi képviselőtestülethez. A város érdekét célzó előterjesztés, melyet mai ülésében a tanács is elfogadásra javasol, a következő:

Tekintetes képviselőtestület!

Midőn a torontáli szőnyeggyár az elmúlt év őszén csődbe jutott, a minden oldalról megnyilatkozott általános nézet az volt, hogy a csődbe jutott gyárnak minden áron vevőt kell szerezni s pedig oly vevőt, kinek kezében a gyár tovább működhetik s tovább fejlődhetik.

A csődválasztmány a gyár üzemét tovább folytatta s mindent elkövetett, hogy vevőt találjon addig, míg nem kénytelen a legjobb akarat dacára az üzemmel felhagyni. A csődtömeg számára azonban a legutóbbi időig nem akadt vevő és már úgy látszott, hogy a gyár, melyhez annyi remény fűződött és mely annyi szegény családnak adott tisztességes megélhetési módot, végleg meg fog szünni.

Megyének főispánja dr. Dellimanics Lajos ur időt és fáradságot nem kímélve, a maga részéről szintén elkövetett mindent arra nézve, hogy a végperceit élő szőnyeggyár a kormány támogatásával vevőre találjon. Kérelmünkre a kereskedelmi miniszter ur kilitásba helyezte minden lehető erkölcsi és anyagi támogatást.

Az utolsó pillanatban, ugyszólván a 12-ik órában sikerült rábírnunk Dungserszki Lázár földbirtokost, kinek városunkban már van egy nagy aranyu ipartelepe, hogy a torontáli szőnyeggyár csődtömegét megvegye. Eljárásom folyamán kilitásba helyeztem Dungserszkynek, hogy Nagybecskerek város közönsége azt az évi segélyt, melyvel a gyár előbbeni tulajdonosát segítette, tőle sem fogja megvonni. Fenti ígérettel szemben Dungserszky Lázár kijelentette, hogy a gyár munkásainak számát mintegy 150-el emelni fogja, miáltal most már circa 400, jobbára szegény iparos család, kik ipari foglalkozásuk jövedelméből tudvalevőleg alig képesek megélni, jut abba a helyzetbe, hogy leányai havi 20—25 frt keresetre tesznek szert, biztosítván családjuk jólétét.

Tekintetes képviselőtestület!

A mikor azt látjuk, hogy ily alkalom kínálkozik arra, hogy városunk iparát, kereskedelmét ily hatalmas aranyu vállalattal növeljük, a mikor azt látjuk, hogy e vállalat a város mintegy 400 szegény sorsu családjának biztosítja a tisztességes megélhetést, nem szabad szükkeblünnek lennünk, hanem minden erőnkkel oda kell törekednünk, hogy méltányos és kellőleg indokolt segélyünkkel lehetővé tegyük a vállalatnak, hogy minél sikeresebben prosperálhasson és mentől tovább működve virágzóvá fejlődjék.

Eppen ezért azon tiszteletteljes indítványo-

mat terjesztem a tekintetes képviselőtestület elé, hogy mondja ki határozatilag, hogy a jelenleg Dungserszki Lázár tulajdonát képező torontáli szőnyeggyárat üzemből tartása esetén továbbra is 10 éven át évi ezer korona segélyben részesíti.

A midőn indítványomat a tekintetes képviselőtestületnek elfogadásra ajánlom, vagyok

szolgálat készséggel

Dr. Perisics Zoltán,
polgármester.

Városi közgyűlés.

Nagybecskerek, május 15.

Mint már megírtuk, Nagybecskerek város képviselőtestülete május 18-ikán, hétfőn délután 3 órakor közgyűlést tart. A közgyűlés tárgysorozata a következő:

1. A kereskedelemügyi miniszter leirata a vashidakra tett ajánlatok tárgyában.
2. Az alispán átirata az Eötvös-utcai iskola épületet terhelő adósság tárgyában.
3. A törvényhatósági bizottság feloldó határozata a villammű 1901. évi kezelési feleslegének mikénti felhasználása tárgyában.
4. Ugyanannak feloldó határozata Jankovics Miklós áll. tanító díjazása tárgyában.
5. Dr. Perisics Zoltán polgármester előterjesztése a kincstári erdő megvétele tárgyában.
6. Ugyanannak előterjesztése a Dungserszky Lázár tulajdonát képező torontáli szőnyeggyárnak adandó segéd tárgyában.
7. Ugyanannak előterjesztése a Szentés város által az országgyűléshez intézett leirata tárgyában.
8. Ugyanannak előterjesztése az ideiglenes városi végrehajtónak további hat hónapra leendő alkalmazása tárgyában.
9. Hivatalos előterjesztés a tomasováci Temeshid építésére beérkezett ajánlatok tárgyában.
10. Hivatalos előterjesztés a városi szőlőtelep és homokföldök eladása tárgyában.
11. Hivatalos előterjesztés az ev. ref. hitközségi adónak a közadók módjára leendő behajtása tárgyában.
12. Hivatalos előterjesztés a városi menedékház építésére vonatkozólag megtartott árlejtés eredményéről.
13. Hivatalos előterjesztés a szikvizadó pótlék ellenőrzése céljából alkalmazott felügyelő további alkalmaztatása tárgyában.
14. Hivatalos előterjesztés az Ó-Béga meder kitzése tárgyában.
15. Hivatalos előterjesztés az előfogat szolgálmány bérbeadása tárgyában megtartott árlejtésről.
16. Hivatalos jelentés a X. kerület orvoslátogatási díjak megváltoztatása tárgyában.
17. Hivatalos jelentés a május havi pénzügyi szükséglet mikénti fedezése tárgyában.

18. Hivatalos jelentés a március és április havi pénztárvizsgálat eredményéről.

19. Hivatalos jelentés az 1904. évi országgyűlési képviselőválasztók összeiró küldöttség tagjainak napidijainak kiutalványozása tárgyában.

20. Hivatalos jelentés Krumenacker Mihály házmester kegydíja tárgyában.

21. Az 1902-iki nagybecskereki helyi iparkiallítás bizottságának zárójelentése.

22. Dimitrievics Dusán városi iktató kérvénye 4 heti szabadságidő megadása és némi segély megszavazása tárgyában.

23. A városi adóvégrehajtók kérvénye feyelemi ügyükben visszafizetni rendelt 436 korona és 17 fillér végrehajtási illeték elengedése, esetleg mint rendkívüli segélyképpen leendő utalványozása iránt.

24. Özv. Albrecht Manóné kérvénye segély iránt és a netán még időközben beérkező beadványok.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/25 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/45-től 1/28-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap déliben gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad. Zuhanyfürdő egész nap.

— **Nepomuki Szent Janos.** A katolikus egyház holnap ily meg egyik szent vértanújának, Nepomuki Szent Jánosnak emlékeztetést, ki nemcsak a hit igazságainak volt buzgó terjesztője, hanem a gyónási titoknak is példányszerű megőrzője. Az egyház e két kiváló erényénél fogva példakép állítja hívei elé, figyelemztetvén őket, hogy a hithűségben és hitoktatásban kövessék istenes buzgalmat. Hogy mily kegyelettel ünnepezzék az egyház Nepomuki Szent Janos emlékét, mutatja az is, hogy nyolc napon át ájtatosságot tart tiszteletére, a melyen litániák és énekekben dicsőítik az ő fényes keresztény erényeit. Nagybecskereken még annyiban is bír Nepomuki Szent János napja nagyobb jelentőséggel, mert ő a helybeli római kath. egyház védőszentje, és így emlékét a szokottnál nagyobb fényvel és ájtatossággal ilyik meg az itteni kath. hívek. A hoinapi ünnep alkalmából a róm. kath. plébánia templomban reggel 7 és 9 órakor tartanak istentiszteletet, 10 órakor pedig zenés nagymisé, melyet német prédikáció előz meg. Az ezután nyolc napon át tartatni szokott Szent János ájtatosságok mindenkor d. u. 6 órakor veszik kezdetüket.

tudós is, mert amint az italt megszagolta és kortyonkint szürsölgette, akadémikus hangon ezt kérdezte tőlem:

— Nem érzi ön, hogy valami egészen különös ize volna ennek a viznek? . . .

— De igen — válaszoltam — mintha az ibolyára emlékeztetne . . .

— Valóban! Nos hát látja, igen tiszteit uram, hogy a szénnek számtalan válfaja közt olyanok is vannak, melyek ibolyaszagúak. Ezt a körülményt az illatszerezsek már jócskán ki is aknázták a maguk hasznárá. Én tehát azt következtetem, hogy ez a víz valami kőszéntleppel van összekötve. Szénbánya Adenben, uram! Mit szól hozzá? Tudja-e, mily óriási gazdagságot jelent ez a dolog? Hiszen eddig a legkisebb szénparányt is, amit itt eltűzeltünk, Angolországból kelle hozatnunk!

Utársam most körülményesen kezdte kikérdezni házigazdánkat: hol van az a forrás, ahonnan téveken szállítják ide a vizet. Ha véletlenül aznap tovább nem kellett volna utaznia — bár jó messzire van az a forrás — föltétlenül elmegy vala oda, hogy még alaposabban megvizsgálja. Végre is abban állapodott meg, hogy egy kis üvegben vizet magával vigyen haza, hogy azt majd a főbányász-iskolában elemeire bonthassa. Én főképpen azon bántam el, mennyire megzavarta ez a fölfedezés Mouioudben Said-ot.

De itt volt az ideje, hogy elbucsuzzunk. Még egy pohár vizet töltöttem magamnak, s ugyanakkor valami kemény tárgy csördülését hallottam, amely a vízzel együtt jutott a pohárba.

Micsoda meglepetés! Egy szép fekete gyöngy volt, ikertestvére annak a gyöngynek, amelyet Pujolné asszony előtte való napon mutatott nekünk. És milyen finom volt az illata! Erről tsmertem rá. Hiszen csak nem hiába szívtam magamba azt a kedves, csiklandó illatot, mikor Pujolné, a csinos délfrancia nő fülecskéjét bántam.

A tudós ugyancsak megjárta a köszénbánya emlékeztetést! Hát még az én szegény Pujol barátom! Amit most födöztem föl, az éppen nem

tartozott az ásványországba. A szegény, jó fiu! Eszembe jutottak a szavai: „Aden éghajlatának az a különös tulajdonsága van, hogy a férfiakra gyöngyöt, a nőkre ellenben izgatóság hat . . .”

És most a szép, fiatal, gazdag, fényűző arab lakásában gyöngyöt találók, mely a Pujolné fülecskéjéből esett ki, sőt kedvenc illatszere is megérik rajta.

Mi volt itt a tennivaló? Éppen semmi. A derek Mouioud éppen nem barátságos pillantásokat lövölt felém, a férj jelenléte is zavarólag hatott rám s ezért nem foglalkozhattam a gyöngyvel. Magamban pedig szomoruan konstatáltam, hogy bizony szép dolog az a konzulok sérthetlenségéről szóló törvény, de mit ér, ha az arabok — a gyakorlatban — nem respektálják.

Mikor a tudós az üvegcsét bedugta, úgy tettem, mintha a kezemet akarnám megmedvesíteni: belenyultam a pohárba s oly hirtelen kivettem belőle a gyöngyöt, hogy senkise vette észre. Pujol se veszítsen el mindent! Ezután elbucsuztunk az arabtól.

A tudós mineralógus egyenest a kikötőnek tartott, de nekem még egyszer el kellett mennem a konzul lakására, hogy a gyöngyöt visszaszámazzam.

Szerencsére magam mehettem be Pujolnéhoz, mert az urának még az én gőzhajóm födélzetén volt valami elintézni valója a kapitányval.

— Mielőtt végképpen bucsut vennék öntől, asszonyom — szóltam hozzá szigorú, de nyugodt hangon — engedje meg, hogy ezt a zálogot visszadjam.

A hölgy örömkiallást hallatott. — Megvan a fekete gyöngyöm! Oh, mily szerencse! . . . De hol találta meg?

— Mouioud ben Saidnál! — válaszoltam, minden szótagot jól megnyomva. — Igen is, ott találtam meg. Pujol azonban, hála Istennek nem tud a dologról semmit.

És mikor a hölgy e szavaimon elbámult, ugyanolyan hangon tettem hozzá:

— Egyebet nem tudok, de nem is skarok

tudni. Remélem, meg van győződve róla, hogy én mint gentleman erről a dologról soha senkinek egy árva szót sem fogok szólni. Isten önnel, asszonyom!

Kimentem a szobából, alig fogadva el a felém nyújtott kis kezét s még egy utolsó pillanattal fejtem ki előtte méltó fölháborodásomat. Hadd tudja, hogy — legalább engem — nem bírt megcsalni. Barátomat ott találtam a hajó födélzetén. Oly melegen találtam megölelni a szegényt, hogy egészen elesodálkozott rajta. A derek, becsületes Pujol! . . . Egy óra múlva már messzire járt hajónk Adentől . . .

Nemrég találkoztam Pujollal és a feleségével a Boulevardon. Mintha még gyöngédebbek lettek volna egymáshoz, mint valaha; a fiatal nő füleiben ott csillogott mind a két fekete gyöngy.

Együtt ebédeltünk, és — természetesen — Adenről beszélgettünk.

— Apropos! — szólt a konzul — te akkoriban ugyancsak erősen foglalkoztattad a fantáziánkat vagy egy hétig, mikor a gyöngyöt megtaláltad és még aznap elutaztál. Nem voltál akkor kiváncsi a rejtély megoldására? . . .

Nagyon megzavartam s minden más voltam e pillanatban, csak kiváncsi nem; hírtelemben feleltem valamit, magam sem tudom már mit.

— Képzeld csak — magyarázta Pujol — milyen különös jövedelmi forrásra tett szert akkoriban a szolgám: eladta az araboknak azt a vizet, amelyben a feleségem fürdött. Semmi se természetesebb tehát, mint az, hogy a gyöngy belesett a kádba s így a vízzel együtt Mouioudhoz került. De hogyan is találta te meg?

— Teringettél! Hát bizony kis híja volt, hogy le nem nyeltem! — szóltam, egy pillanattal vette a zavarában elpirult marseillei szép asszonyra.

De azért a tudományos akadémiában mégis föloivasták az adenit köszénbányákról szóló emlékiratot.

Paul Bourget.

— Uj anyakönyvvezető. A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Torontál vármegyében a tordai anyakönyvi kerületbe Rátkay Mihály jegyzői irnokot anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— Keresztjáró napok. Hétfőn kezdődnek az ugynevezett keresztjáró vagy könyörgő napok. A három keresztjáró napon minden reggel 7 órakor mise lesz a plébánia templomban, a honnan mise után a hívek Szabó Ferenc apátplebános vezetésével körmenetben hétfőn a piaristákhoz, kedden a zárdához és szerdán a temetőbe vonulnak.

— Bourbon herceg Torontálban. Bourbon Ferdinánd herceg a múlt héten San-Marco hercegnő vendége volt, ennek szerbecsanádi birtokán 5 napot vadászaton töltött és tegnap Nagyikindáról Münchenbe utazott.

— Tanítók gyűlése. A délmagyarországi tanítóegylet nagybecskereki fiókja május 28-ikán tartja Zsigmondfalván a községi iskola helyiségeiben rendes tavaszi közgyűlést. A gyűlés napirendje a következő:

1. D. e. 8 órakor: Választmányi ülés. 2. D. e. 9 órakor: Gyászmise a róm. kath. templomban Mathias János, volt zsigmondfalvai tanító lelkiüdvéért. 3. D. e. 10 órakor: Gyakorlati tanítás, bemutatja Udvardy József zsigmondfalvai községi tanító. Tétel: „Fejlesztés a II. osztályban”. Ezután 4. közgyűlés, következő ideiglenes tárgysorozattal: a) Elnöki megnyitó. b) Elnöki indítvány a községi és felekezeti tanítók, illetve ovónők fizetése rendezésének tárgyában. e) Az ovodai szakosztály elnökének indítványa: az ovodák tulusfolságának megszüntetése tárgyában. d) Vitatétel: „Helyes-e a karban való olvastatás és a tudnivalók karban való begyakorlása? Ha igen, mely tárgyaknál és a tanítás mely fokán? e) Elnöki jelentés. f) A pénztáros jelentése. g) Indítványok és interpellációk.

— A bégai vashidak. A kereskedelemügyi miniszteriumtól leérkezett Bégahidak tervezetét a város tanácsa tegnap újból vizsgálat tárgyává tette s elhatározta, hogy a miniszter által ajánlott tervezetek közül a Rauch és Fekete cégét és a m. kir. államvasutak resicaigyára által tett ajánlatokat fogja a döntésre hétfőn megtartandó városi közgyűlés elé terjeszteni.

— Magyar név. Kiskoru Kohn Bertalan bégaszentgyörgyi, ugyanottani lakos családi nevének „Kun”-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

— A helyettes tanító díja. Ismeretes, hogy a város Jankovics Miklós áll. elemi iskolai tanítótól, aki Wégling István tanítót betegsége alatt az iparos tanonciskolában hosszabb időn keresztül helyettesítette, a helyettesítésért járó díjazást megtagadta. Balázs József főgimnáziumi igazgató, képviselőtestületi tag a város határozata ellen Torontál megye törvényhatóságához felebbezett, mely a felebbezésnek helyt adott s a város határozatát föloldotta. A városi tanács tegnapi ülésében foglalkozott a vármegye határozatával s abban állapodott meg, hogy a képviselőtestületnek javasolni fogja, hogy a törvényhatóság határozata ellen felebbezzen a belügyminiszterhez.

— Halálozás. Heppes Miklós szenthuberti segédjegyző életének 29-ik évében, rövid betegség után meghalt. Apján, Heppes Antal nyug. járásbíró kivül, kiterjedt rokonság gyászolja. Temesvárott temették el nagy részvét mellett.

— Kardpárhaj folyt le kedden délután a nagyikindai lovassági laktanya vívótermében Pauer István cs. és kir. főhadnagy és dr. Draxler Bruno th. szolgabíró között. A páros mérkőzésben Pauer az arcán, dr. Draxler a mellén szenvedett könnyebb jellegű sérülést.

— Az ifjusági egyesület júnialisa. A nagybecskereki ifjusági egyesület június 7-ikén a kincstári erdőben tombolával, foot ball-al és tűzijátékkal egybekötött júnialist rendez.

— Varjak pusztítása. A rendőrkapitányság annak idején arra kérte a város tanácsát, hogy a tulnyomóan elszaporodott varjak kiirtására adjon 100 koronát. A tanács a tegnapi ülésben foglalkozott a kérelemmel s elhatározta, hogy minden egyes elpusztított varjuért a város 4 fillért fog fizetni.

— Piaci panaszok. A „Nagybecskereki Hírlap” tegnapi számában „Piaci panaszok” címmel közlemény jelent meg, melyben a közlemény írója felhívja a rendőrség figyelmét arra a körülményre, hogy a hetivásárra bejövő elárúsítókat már a kora reggeli órákban elfogdossák a kofák s áruikat olcsón megveszik, hogy a hetipiacon azt drágábban ismét eladják s így módon a közönséget károsítják meg. A közlemény írója megemlíti továbbá azt is, hogy ez ellen még mindeztideig nem történtek intézkedések, de amint tovább mondja — nem is történhetnek, míg a rendőrök

feleségei lesznek a kofák. Reitter Oszkár rendőrkapitány ma a dologban vizsgálatot tartott, a melynek során kiderült, hogy a rendőrelégységek között egyetlen ember sincs, a kinek felesége kofáskodna.

Jó tanács. Mindazoknak, kik pázsitot akarnak létesíteni, ajánljuk, hogy szerezzék be Mauthner Ödön csász. és kir. udvari magkereskedéséből Budapesten a „Sétatéri” vagy a „Margitszigeti” fűmagkeveréket. Ezeket már 29 éve szállítja Mauthner Budapest és a Margitsziget oly bamulatra méltó és gyönyörű sétaterei részére.

Közgazdaság.

□ Luxus- és tenyészlő-vásár. A szabolcs-megyei gazdasági egyesület f. évi június hó 8-án Nyiregyháza díjazással egybekötött luxus- és tenyészlő-vásárt rendez Zemplén-, Ung-, Bereg-, Szatmár-, Hajdu-, Borsod- és Szabolcs vármegyék nagy és kis lótenyésztői részére.

Ingtalanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1903. évi május hó 2-től 1903. évi május hó 14-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltás történt:

Krájován Gyóka tulajdonát képező 1190. öi. számú házat és 270 négyszögöl belteleket megvette Momirszki Szvetozár 800 koronáért.

Szremacz Misáné Draginya tulajdonát képező 1732. öi. számú házat megvette Martinov Zsiva 600 koronáért.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyezték a Nagybecskereken, 1903. évi május hó 15-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	7.50 korona
kétszeres	7.60	
rozsa	6.—	
árpa	5.90	
zab	6.10	
kukorica	6.40	
repe	10.—	
széna I.	3.—	
II.	2.50	
szalma I.	1.50	
II.	1.—	
burgonya 50	4.—	
marhahús I. 1 kilogr.	—96	
II.	—88	
borjú hús	1.20	
disznó hús	1.04	
juh hús	—80	
zsir	1.80	

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése május 15-én.

— Távirati tudósítás. —

Budapest, május 15.

A képviselőház ma délelőtt Tallian Béla elnöklésével ülést tartott.

Napirend előtt Pichler Győző, Tomasics horvát képviselő tegnapi beszédjére reflektálva azt követeli a horvát képviselőktől, mondják meg, hogy ki adta a pénzt a zavargásokra. A zavargások célja szerinte nem a horvát jogok megóvása, hanem a magyar jogok letiprása. A horvátok mindig a zsarnokság szolgálatában állottak s a magyar nemzet mégis keblére ölelte őket. Hangsúlyozza, hogy a horvátok csak szívben és lélekben velünk egyesülve boldogulhatnak.

Ezután áttértek a napirendre, a kvótabizottság kiküldésének a tárgyalására, mely ellen ma Heilebront Géza szólalt föl s kibeszélte az egész ülést.

Udvari bál.

Budapest, május 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Tegnap este a budai királyi palotában udvari bál volt, amely egyike volt a legfényesebbeknek és legpompásabbaknak. A bálban résztvettek őfelségén kívül Ferenc Ferdinánd főherceg trónörökös, Ottó főherceg feleségével, Mária Jozefa főhercegnővel, József főherceg és felesége Klotild főhercegnő, József Ágost főherceg nejevel, Augusta főhercegnővel, Lajos Viktor főherceg. Eu gróf, Péter és Lajos bourbon hercegek; ott voltak továbbá a hatalmak képviselői: gróf Kapnist orosz nagykövet nejevel, Reverseaux márki francia nagykövet és neje, Plunkett angol nagykövet és felesége, Storer amerikai nagykövet a feleségével, gróf Wedel német nagykövet és neje, Ghika román követ, gróf Wede németalföldi követ, gróf Hardegg, a málta lovagrend kancellárja, gróf Rex szász követ és neje, Clapared svájci követ és a bécsi

diplomácia többi tagjai ugyszólván kivétel nélkül.

Azonkívül megjelentek a magyar kormány tagjai teljes számban, több osztrák miniszter s a magyar politikai és közélet előkelőségei. A hölgykoszoru a palotahölgyek és csillagkeresztes hölgyek sorából és a magyar főuri világból került ki. A bál a ceremóniás-teremben folyt le, amely körül tizenhárom kisebb-nagyobb terem állott a nagy társaság rendelkezésére; a kisebb termekből öt a hölgyek számára volt fenntartva. Ugy a termék, mint a folyosók rendkívül gazdag virágdíszben pompáztak s általában mindenütt ragyogó dísz tündöklött. A bál fél 10 órakor kezdődött s a király éjfélig maradt ott a balon, derülten nézegetve a táncolókat, majd pedig az egyes kitünőségekkel beszélgetett. A király el-távozása után még 2—3 óráig együtt maradt a vendégsereg s hajnalodni kezdett, mikor a fogatok elszállították a fénves társaságot.

Apponyi Albert gróf mellözése.

Budapest, május 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján ma délelőtt elnökválságról beszéltek. Az elnökválságot arra vezetik vissza, hogy a király a tegnapi udvari balon Apponyi Albert gróf mellett négyszer is elment és egyszer sem szólította meg. Ez kínos feltűnést keltett a volt nemzetipárti képviselők között s a folyosói hírek szerint Apponyit is elkedvetlenítette, úgy, hogy lemondásra gondol. Apponyi gróf az ülés előtt hosszasan konferált Széll Kálmán miniszterelnökkel, az ülés folyamán pedig a volt nemzetipárti öt kiváló tagja kereste föl a miniszterelnököt ez ügyben. Általában azonban hiszik, hogy sikerül az ügyet békésen elintézni.

A horvátországi zavargások.

Budapest, május 15. (A „Torontál” ered. távirata.) Körösről táviratozzák: A statáriális bíróság tegnap két izgatót kötél általi halálra ítél s az ítéletet ma délelőtt a törvényszék zárt udvarán végrehajtották.

Budapest, május 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Laibachból táviratozzák: A horvát kormány táviratot intézett a laibachi államügyészhez, hogy összeküvésnek jött nyomára, melynek központja Laibach s célja pedig az, hogy Magyarország ellen föllázza a horvátokat. A bécsi kormány kéri a laibachi államügyészséget, hogy ejtse meg a vizsgálatot.

Budapest, május 15. (A „Torontál” eredeti távirata.) Eszékről táviratozzák: A rendőrség letartóztatta ma délelőtt Schiffer gyógyszerészt és Vrbanik adótszítet, mert a hivatalos címeket bepiszkolták.

Budapesti gabonatózsde.

Budapest, 1903. május 15.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

Buza	kilós	90 kilogr. ára		50 kilogr. ára	
		kor-tól	kor-ig	kor-tól	kor-ig
Tiszavidéki uj	76	7.65	7.75	80	7.95
Pestvidéki uj	76	7.50	7.65	80	7.90
Bánsági uj	76	7.45	7.60	80	0.—
Bácskai uj	76	7.50	7.80	80	0.—

Rozs	uj elsőrendű	kilós	
		70—75	6.80
Árpa	uj másodrendű	—	6.70
	takaromány	60—62	5.90
Zab	égetni való	62—64	5.70
	sörtözésre való	64—66	0.—
Tengeri ó	bánsági	39—41	6.35
	másnemű	—	0.—

Határidő-üzlet.

Budapest, május 15. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak nagyobbreszt szilárdak Déli zárattkor a következő árakat jegyezték:

Buza (júliusra)	7.35—
Tengeri (júliusra)	6.45—
Tengeri (júliusra)	6.45—
Rozs (októberre)	5.48—
Zab (októberre)	6.47—

Vonatok érkezése és indulása

Nagybecskerekre, illetve Nagybecskerekéről.

Érvényes 1903. május hó 1-től.

Érkezik:

a) A nagybecskereki pályaudvarra:
 Temesvár, Versecz, Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
 Panesováról: délután 5 óra 55 p.
 Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
 Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarra:
 Zsombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
 Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
 Panesováról: reggel 7 óra 23 p.
 Zsombolyáról: (keskenyágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

a) A nagybecskereki pályaudvarról:
 Zsombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.
 Panesovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
 Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
 Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.

b) A nagybecskerek-bégaparti pályaudvarról:
 Temesvár, Versecz, Antalfalva—Paneseva és Alibunárra: reggel 3 óra 33 p.
 Zsombolyára: (keskenyágányú vonal) reggel 3 óra 58 p.; délután 5 óra 10 p.
 Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

Hirdetmény.

A klárii legelőközirtokosság közhírre teszi, hogy nagykorcsma épületét nagykorcsma céljára 3 évre bérbe adja. Zárt irásbeli ajánlatok folyó hó 30. napjának délutáni 2 óráig Klári község elöljáróságához benyújtandók. Az ajánlatokhoz óvadék címén 100 korona készpénz csatolandó. Az árverési feltételek a községi elöljáróságnál betekintheők.

415-3.3

Klárii közirtokosság.

O-Bessenyő községétől.

1095. szám 1903.

420-2.2

Árlejtési hirdetmény.

Ó-Bessenyő község képviselőtestületének 1903. évi 35. szám alatti határozata folytán a községi épületek tatarozására Ó-Bessenyő községének 1903. évi május hó 20-án d. e. 9 órakor szóbeli árlejtés fog megtartatni.

A tatarozásra 2500 kor. van előirányozva. Felhivatnak vállalkozók, hogy a kifizető időre 10% bánatpénzzel a községnek jelentsenek.

Feltételek és költségvetés, valamint a munka részletezése a községnek a hivatalos órákban betekintheők.

Ó-Bessenyőn, 1903. évi május hó 10-én.

Elöljáróság.

56.400. sz. 1903.

M. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

(Tüzifa szállítása iránt.)

A m. kir. államvasutak igazgatósága a kezelése alá tartozó vonalak részére 1904. évi január 1-től egy, kedvező árak elérése esetén azonban öt évre is terjedhető időre évenként szükséges mintegy 126.000 köbméter egy méter hosszúságú kemény, hasábos és mintegy 60.000 köbméter egy méter hosszúságú dorongtüzifa, vagy félméter hosszúságú puha vagy kemény szélvészka szállításának biztosítása céljából ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

Az ajánlatok f. évi május hó 28-ig benyújtandók, a bánatpénz pedig május 27-ig leteendő.

Az ajánlattételre vonatkozó egyéb határozmányok, valamint a szállítási feltételek a magy. kir. államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál, vagy az üzletvezetőségeknél betekintheők, illetve a budapesti nyomtatványtárunknál megszerezhetők.

Budapest, 1903. április hóban.

(3.2)

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

2662. sz. 1903.

424-3.1

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium 1903. évi 27.537/IV. sz. alatt kelt rendeletével a nagybecskereki tisztai ármentesítő társulat által az u. n. muzsliai szőlők közt létesítendő töltés-építési munkálatok céljaira Nagybecskerek r. t. város határában elfoglalt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást elrendelvé, a tárgyalás folyó évi június hó 12-én d. e. 9 órakor Nagybecskerek r. t. város polgármesteri hivatalában fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kifizető tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Nagybecskerek r. t. város polgármesteri hivatalában 15 napi közszemlére kitétetett.

Kelt Nagybecskereken, 1903. május 11-én.

Torontálmegyei közigazgatási bizottság.

Főispán hiv. távol:

Dr. Vinczehidý,

alispáni h.

Torontálmegyei központi járás főszolgabírájától.

4010. szám 1903.

413-3.3

Pályázat.

Szerb-Aradác községben lemondás folytán üresedésbe jött községi szülésznői állás betöltésére pályázatot hirdetek azzal, hogy a pályázni kívánó, ki a magyar és szerb nyelvet, előbbi irásban is bírja, kellően felszerelt folyamodványát f. évi május hó 31-ig alólírottál benyujtsa.

Az évi rendes fizetes 200 kor., mellékjuttatásai következők: minden szülési esetenél házas és házatlan zsellér 2 kor., földbirtokos 1/2 telkig 4 kor., egy telkig 6 kor., egy telek és ezen felül 8 kor. és minden egyéb látogatásért nappal 40 fillér, éjjel 80 fill., szegényeknél a szülési közreműködés után díj nem jár.

Nagybecskerek, 1903. május 11-én.

Daniel Ferencz,

főszolgabíró.

2190. szám 1903.

427-3.1

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium 1903. évi 22.174/IV. szám alatt kelt rendeletével a nagybecskereki tisztai ármentesítő társulat által a bégai védvonalán építendő új (8. szám) gátörház céljaira Lukácsfalva község határában elfoglalt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást elrendelvé, a tárgyalás folyó évi június hó 9-én délelőtt 9 órakor Lukácsfalva községében (község-házánál) fog megtartatni.

Felhivatnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kifizető tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Lukácsfalva község-házánál 15 napi közszemlére kitétetett.

Kelt Nagybecskereken, 1903. május 11-én.

Torontálmegyei közigazgatási bizottság üléséből.

Főispán távol:

Dr. Vinczehidý,

alispáni h.

Most jelent meg!

SOMFAI JÁNOS

KUTYAVÁR
 ÉS MÁS APROBB HISTÓRIÁK
 című új könyve.

Kapható a TORONTÁL szerkesztőségében.

ára füzve 3 korona,
 diszkötésben 5 korona.

325-x.26

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a volt Kupuszárovi-féle házban 16 év óta levő üzletemet a Torontálmegyei takaré- és hitelbank ujonnan épített palotájába helyeztem át.

Kérem az eddig irántam tanusított nagyrabecsült bizalmát továbbra is részemre fentartani és szükségleteit női, férfi és gyermek ruhákban ezentul is nálam fedezni méltóztassék.

Mindenkor pontos és jó kiszolgálást biztosítva, maradtam

kiváló tisztelettel

Kovács Gedeon.

Nagybecskerek,

Torontálmegyei takaré- és hitelbank új palotájában.

301-105